

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: *A bábszínház primadonnájának és társainak harca a főváros ellen*

Forrás: .....

Világ

Bm

(Hely)

1926. 4. 2.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

491.5

Hely

Idő

"1926"

Személy

A bábszínház primadonnájának és társainak harca a főváros ellen az áttelepítés miatt Akinek már a nagyapja is Paprikajancsi volt

(A Világ tudósítójától.) Évek óta, különösen tavasszal mindig felvetik a *vurstli elpusztításának tervét*, különböző javaslatokkal állnak elő, amely szerint Budapestnek ezt a romantikus helyét el kell tüntetni és a mutatványos bódékat át kell helyezni a Népligetbe. Különböző bizottságok ülnek össze, amelyek városrendezés címén meg akarják szüntetni a fővárosnak ezt a derűs pontját, ami által bizonyára nagy szomorúságot okoznának a lakosság jelentékeny részének.

Most ismét kiújult ez a szokásos tavaszi harc, amelyben az egyik oldalon áll Paprikajancsi, a bábjáték primadonnája, a ligeti céllövölde, fényképész, továbbá három vendéglő és a mutatványos- és elárúsító bódék egész sora. Az idén nem az egész vurstlit akarják megszüntetni, csupán egy részét, azokat a bódékat, amelyek a Széchenyi-fürdő mögött vannak, azonban még ez is erős megcsorbítása lenne a liget nyári életének.

A Népligetbe akarják áthelyezni a bódékat

Az állat- és növénykerti bizottság ugyanis egy háromtagú albizottságot küldött ki annak a megállapítására, hogy a Széchenyi-fürdő mellett levő árusító bódékat hova helyezték el, mert ez a terület szükséges a fürdő mellé tervezett uszoda céljaira. A mutatványosok jórésze azt szeretné, hogy a Műszinkör mögött levő szabad területre helyezték el őket, azonban a sétányi bizottság ez ellen a megoldás ellen a leghatározottabban tiltakozik, mert úgy látja, hogy ez a terv a szobanforgó területen levő élőfákat és növényzetet veszélyeztetné. Ezeket ugyanis a bódék át-helyezésével ki kellene irtani.

Egyik tervezet szerint a Népligetben fogják elhelyezni a mutatványosokat, a másik javaslat szerint a Hermina út végére, azonban még nem határoztak véglegesen a kérdésben, a sétányi bizottságnak, továbbá az állat- és növénykerti bizottságnak az együttes ülése után fog megtörténni a döntés.

Kisétáltunk a ligetbe, hogy megszólaltassuk az ügyben érdekelt mutatványosokat, mondják el nek is, mi a véleményük a főváros örökös áttelepítési akcióiról.

Előbb a bábszínházba mentünk el, ahol Paprikajancsi mulattatja a friss gyermekereget. A tulajdonosnő panaszosan beszél, miközben háta mögött a függőynél Vitéz László harcol egyre, makacs ellenfelével, a halállal.

— Uram, mi régi Paprikajancsi-familia vagyunk, — mondja az asszony élénken, — az uram, Hinz Károly, harminc esztendeje Paprikajancsi, apja is Paprikajancsi volt, sőt kérem, még az uram nagyapja is, mint Paprikajancsi mulattatta az embereket, mint bábszínház-tulajdonos Budapesten. Kérem szépen, tessék csak elgondolni,

hogy az uram nem is ért máshoz, csak ahhoz, hogy Paprikajancsi legyen. Nem tanult ő kérem más mesterséget, csak ezt tudja, hiszen családi hagyomány ez nálunk. Familiánk közel nyolcvan esztendeje foglalkozik ezzel a művészettel és most azt akarják, hogy tűnjünk el... Dehát hová, azt lessék megmondani.

— Tetszik tudni, olyan ligeti benszülőtteknek, mint mi, nehéz egyszerre máshova menni. Amikor itt megszoktuk és megszerettük... Egyébként tessék elhinni, csak hálát érdemelnénk, mert mi

száz és száz kisgyereket neveltünk meg naponta és bizony sokszor a gyermekeket kísérő felnőttek is elfelejtik napi bajaikat, ha beülnek ide Paprikajancsit hallgatni.

A „fényirda”

A fényképész, özv. Bienenfeldné intézete szintén a halálraítéltek között van. Ő nem panaszkodik. Optimista.

— Negyvenöt esztendeje tartjuk fenn fényirdánkat, — mondja önérzetesen, — nem hiszem, hogy egy ilyen mult után, amilyen a miénk, csak úgy el lehetne bennünket innen tenni.

Százmillió befektetések

Okmányokat vesz elő az üzletvezetője, elem teregeti és hosszasan magyarázza, hogy *hathavi felmondás kötelezi a fővárost, így legrosszabb esetben csak ősz után kerülhetne a sor arra, hogy intézetüket megszüntessék*. Egyre járnak ki bizottságok, vizsgálni a helyzetet, azonban nem tudnak semmi bizonyosat sem.

— Az a legkínosabb az egész ügyben, hogy a főváros öt éves szerződést kötött velünk, azzal a feltétellel, ha *nagyobbszabású renoválásokba megyünk bele*. Ennek az az eredménye lett, hogy a mutatványosok *százmillióss összegeket öltek bele intézeteikbe*, így például az Ezerjő vendéglő tulajdonosa, akinek vendéglője szintén az eltávolítandók között van, rendkívül nagy anyagi áldozatot hozott a renoválások érdekében. És most azzal akarják ezt viszonzni, hogy kitesznek bennünket, nem is tudjuk, hogy hová, a bizonytalanságba, amikor *százmillióss összegeket fordítottak befektetésre*...

Ezután megmutatja a fényképész az asztalon heverő gyűjteményes képalbumot, azt magyarázza, fényképekkel bizonyítva, hogy *nőla ezredesek is épüget lefényképeztek magukat, mint a közbakák*.

— Tessék nézni ezt a képet. Lónyay gróf és

gyermeket. No lám! Ők is idejárnak. És egy ilyen intézetet akarnak megszüntetni.

A céllövöldében is rossz a hangulat. Ezt mondja a tulajdonos:

— Hallottak már ilyet? Most áthagyni az üz-

letet kérem, amikor a kisgyerekek sose voltak olyan harciasak, mint most. Minden gyermek puskát akar és lövöldözni. Tetszik tudni, amióta a háború volt, tudja az ég, de a gyermekek jobban pártolják a céllövöldéket. Nagy a militarista szellem kérem, és ezért lenne rossz üzlet, ha be kellene zárni évtizedes műintézetünket.

Ezt mondták a mutatványosok, akik sokat várnak az idei tavasztól, mert, mint mondták, nevetni Budapesten egyedül a vurstliban lehet és ez nem is kerül sok pénzbe.